

NOVÁ SMLOUVA, NOVÉ KNĚŽSTVÍ, NOVÝ OLEJ

CHIJOKE NWAUCHE

(Mahomet, Illinois, USA, červenec 2011)

Otče, žehnáme Ti, děkujeme Ti za výsadu, že můžeme přicházet do Tvé přítomnosti. Pane, děkujeme Ti za vzácnou krev Ježíše Krista, za oběť, kterou jsi vydal. Vyznáváme, že ji nebereme na lehkou váhu. Otče, byli jsme nemocní, zkrvavení a umírali jsme a Ty ses k nám natáhl a sestoupil k nám, tam kde jsme byli. Pane, chceme Ti děkovat za to, že jsi nás spasil, a za vše, co jsi pro nás učinil. Děkujeme Ti za sladkost obecnství s bratřími, za jednotu v Duchu. Žehnáme Ti za to, co je ve Tvé ruce, a za to, kam chceš dovést svůj lid. Pane, zpívali jsme píseň o tom, že v této půlnoční hodině přijdeš pro svoji nevěstu. A to je naše modlitba a naše volání, aby v našich lampách byl olej; a nejenom v lampách, ale i v nádobách, a abychom byli připraveni. Prosíme, Pane, abys nechal plynout svého Ducha, aby k nám sestoupil a přinesl čerstvý olej, čerstvé pomazání. Učiň něco nového v našem středu. Prosíme, Pane, aby ses nás dotkl. Dotkni se nás ještě jednou, Pane. Potřebujeme dotyk Mistra, potřebujeme Tvůj dotyk, Pane. Potřebujeme občerstvení Tvojí přítomností. Potřebujeme zmocnění. Prosíme, Pane, abys posvětil naše ruce, obřezal naše uši. Stavíme se proti každému překrytí, proti každému duchu, který se protiví, proti každému vyrušení. Prosíme, Pane, aby to, co máš, Tvé slovo, bylo chlebem jedoucím, aby bylo semenem rozsívajícím. Buď požehnané Tvé jméno. Prosím, abys nám dal instrukce, abys nás vyučil, tak aby muž Boží byl plně vyzbrojen. Přijímáme Tvoje napomenutí, nápravu a nasměrování. Pane, žehnáme Tvému jménu. Děkuji Ti ve jménu Ježíše. Amen.

Je pro mne obrovskou událostí být zde s vámi. Možná ani nevíte, jak důležité to pro mě je. Jsem trochu naměkko, doufám, že vám nevadí, že pláču. V Africe starci nepláčou. Nejsem tak starý, ale vzpomínám si, jak mi před mnoha lety, myslím, že to bylo v létě 1986, bratr Burt nebo bratr

Peter řekl, že by byli rádi, kdybych přijel do Mahometu. To bylo v roce 1986, ale tehdy to nebylo možné. Haleluja!

Pane, děkujeme Ti, že jsi nám dal tyto bratří a že jsi je pro nás učinil takovým požehnáním. Prosím Tě, abys jim požehnal. Děkuji ti, že jsi je použil k našemu posílnění, že nám dali směr a ukázali cestu, po které máme jít. Pane, požehnej jim. Píše se, že ten, kdo svlažuje, sám bude svlažen. A tak Tě prosíme, aby čerstvé vody zaplavily naši duši. Prosíme, aby řeky zalily pustiny. Učiň něco nového, Pane. Děkuji Ti, Pane Ježíši. Amen.

Rád bych vám přečetl několik veršů, počínaje 2. Korintským 4:18, a moc se omlouvám, bude-li to zdlouhavé. Píše se zde: „*Když nepatříme na ty věci, kteréž se vidí, ale na ty, kteréž se nevidí. Nebo ty věci, kteréž se vidí, jsou časné, ale které se nevidí, jsou věčné.*“ Další verš je v 1. Korintským 6:12. Píše se tu: „*Všecko mi sluší, ale ne všecko prospívá; všecko mi sluší, ale jáť pod žádné té věci moc poddán nebudu.*“ A verš 13 je pro nás zajímavý, říká: „*Pokrmové břichu náležejí, a břicho pokrmům; Bůh pak i pokrmy i břicho zkaží. Ale tělo ne smilstvu oddáno býti má, ale Pánu, a Pán tělu.*“

Některé z takto vyjádřených myšlenek nám nemusejí příliš chutnat, ale pravdou je, že věci, které jsou důležité pro nás, jsou nedůležité pro Boha. Ti z nás, kdo jsme ženatí, máme manželky. A manželky mají manžely. Bůh také potřebuje manželku. Stejně jako vaše manželka je jenom vaše, je to i u Boha. Víte, k věcem, které děláme, věcem v církvi, dochází jiným způsobem než ve světě. Například máte obecenství s bratřími, a to je dobré. Pokud nemáte auto, Bůh vám může koupit auto. Nemáte-li práci, Bůh vám může dát práci. Když máte problémy, Bůh vám je vyřeší. Písmo říká: „*Pokrmové břichu náležejí, a břicho pokrmům.*“ Ale jádro věci je takové, jak o tom mluví apoštol Pavel: Pokud máme naději jen v tomto životě, pak jsme ze všech lidí ti nejbídnější. (1Kor 15:19) A to, o čem slyším Boha mluvit, nás skutečně dovádí k myšlence, že nám hrozí, že budeme za takové lidi označeni. Ne proto, že bylo naším záměrem, abychom byli bídní lidé, ale kvůli naší perspektivě a našemu přístupu k životu a k Božím věcem. Písmo říká, že tělo je pro Pána. A samozřejmě, že Pán je pro tělo.

Nedávno ke mně Bůh mluvil o tom, že manželství je výsada. Je to výsada. Dávám ti své tělo k obecenství na určitý čas. Ale my to

považujeme za samozřejmost. Považujete svoji manželku za samozřejmost, berete svého manžela jako samozřejmost, ale Bůh říká: „Buďte velmi opatrní, protože ten druhý člověk je Tělo Páně.“ Cokoli činíte tomu druhému, činíte Pánu. A vztahuje se to i na obecenství, na bratří. Pán se Pavla zeptal: „Proč se zpěčuješ proti ostnům?“ Tělo učinil Pán proto, aby v něm mohl přebývat. Myslím, že je čas získat správnou perspektivu toho, co Bůh říká svému lidu a co od nás očekává. Víte, věci, které jsou vidět, věci kolem nás, jsou jen dočasné. A věci, které jsou skutečnou realitou, ty si ani neuvědomujeme.

Když jsme v dubnu cestovali, zažil jsem pořádný šok. Myslím, že to, o co se s vámi chci podělit, jsem již vyprávěl bratřím z Londýna. Dostal jsem textovou zprávu a Pán ke mně začal mluvit. Takovou zprávou se přenáší hlas, data, obraz, prostě multimedia. Neviděl jsem, jak se ke mně zpráva dostala, ale něco jsem přijal. Hlas, zvuk. A Pán řekl, že jako Boží lid jsme se rozhodli zůstat tam, kde jsme. Zatímco tam setrváváme, svět se stává čím dál duchovnějším. Svět informačních a komunikačních technologií je založen na duchovním principu. Všichni používáme mobilní telefony, ale jejich vlnové délky nás neovlivňují. Nenaráží do nás, a přesto jsou všude okolo nás. Když si teď zapnete televizi, pravděpodobně uslyšíte Obamovu řeč. Hlasy, slova a obrázky, to vše je i v této místnosti. Je to pro nás velmi pohodlné. Když jsme v církvi, můžeme tyto informace nepřijímat, a na chvíli je tak odložit. Mimo církev se pak znovu naladíme. Ale co se týká Božích věcí, vypínáme.

Toto jsou věci, které proti nám používají ďáblové ve svých útocích. Ztratili jsme své děti, lépe řečeno, ztrácíme své děti. Bůh mi řekl, že vyprávíme bajky. Nabádáme je, aby nekradly, a přitom když jsou doma, sledují na internetu všechny možné padlé aktivity. Když dojde na věci, které jim nabízí internet, jsou plně nadšení, ale Boží věci se jim zdají nezáživné. To je tátova církev, to je mámina církev... Jdou s vámi na shromáždění, ale když tu sedí, jsou myslí na nějaké párty, brouzdají po internetu anebo si právě otevírají počítač. Někteří z nás, jak tu sedíme, právě ve své mysli pracujeme nebo doma myjeme nádobí a plánujeme, co budeme dělat, až přijdeme ze shromáždění. Pravda je taková, že církev nemá spojení s Bohem a je oddělena od reality času a doby. A proto jsou mnozí nemocní a někteří usínají. Někteří již usnuli. (1Kor 11:29) Bůh říká, že je čas se probrat.

Požádám vás, abyste mi odpustili, ale budu mluvit na rovinu. Někteří bratří vědí, že dokážu být hodně přímý, a tak se za mě modlete, protože mým cílem není zraňovat. Ale určité věci jsem uslyšel a je mojí zodpovědností vám je předat. Sám se budu muset zaposlouchat, protože některé z těch věcí jsou více pro mě než pro vás. Mám věci, se kterými musím naložit, zdaleka jsem ještě nedošel.

Když jsem byl minulý rok v Londýně, Bůh ke mně začal mluvit. Mluvil ke mně o církvi poslední doby a o tom, že ta církev je pomatená. Žijeme dvojí život. Bůh řekl, že můžeme být buď horcí, anebo studení, ale církev poslední doby se rozhodla být horká i studená zároveň. A Bůh říká, že pokud jste horcí a studení zároveň, tak jste v podstatě studení. Bible říká, že jsme buď temnotou, anebo světlem. Církev poslední doby se rozhodla být obojím a stát uprostřed. Ale pokud jste trochu temní, je to stále temnota. Pokud to není plné světlo, není to světlo. Mluvil o Eliášovi, který řekl lidu: Proč kulháte mezi dvěma názory? (1Král 18:21)

Nacházíme se v bodě, kdy chceme jít kupředu, ale zároveň chceme zůstat na místě. Zdá se, že milujeme věci světa. Já tedy svět miluji, nevím jak vy. Ale Bůh mi ukazuje i jiné věci, vidím obrazy a slyším hlasy, přijímám slova a vize od Boha; a tyto věci chci také. Bůh mi říká: „Nemůžeš mít obojí.“ Když se dívám okolo sebe, vidím, že bratří jsou na stejném místě jako já, jinými slovy, chceme jít kupředu, a zároveň se ohlížíme zpět. A tak zjišťujeme, že jsme lidem, který je uprostřed, je „mezi“. Vyšli jsme z vnějšího nádvoří; vnější nádvoří není cíl, cíl je někde jinde. Jenže my na ten cíl nejsme připraveni. Bůh použil dost tvrdé slovo a řekl mi: „Jsi saduceus.“ Pán mi řekl, že jsem saduceus. Farizeové věřili, že existují duchové a že je vzkříšení. Saduceové ani jednomu nevěřili. Nevěří ve vzkříšení a duchů se obávají. Bůh mi řekl, že jsem saduceus. Kážu vzkříšení a věřím tomu. Jenže ta víra je v mojí hlavě. Bůh mi řekl: „Kdybys věřil ve vzkříšení, byl bys připraven se změnit.“ Člověk, který věří ve vzkříšení, je člověk, který je připraven na změnu, je připraven život ztratit. A Bůh mi řekl: „Nejsi připraven.“ Církev poslední doby není připravena na změnu. Vyšli jsme z vnějšího nádvoří, dorazili k oponě a pak jsme se obrátili nazpět. Eliáš měl s lidmi problém, řekl jim: „Proč kulháte mezi dvěma názory?“ To však není to, co jsem slyšel. Slyšel jsem zvuk vydatného deště. Přichází déšť, přichází navštívení. Ale pravda je, že ne každý bude součástí tohoto navštívení. Je třeba na to být způsobilý, je třeba dosáhnout určité míry.

Chci mluvit o tom, co Bůh od té doby říkal. Můžu dosvědčit, že se chystá Boží navštívení. Když se podíváte na Eliášův příběh, všimnete si, že jedna z věcí, které musel udělat, bylo postavit znovu oltář, který zchátral. A když ho postavil, sestoupil oheň a dostavil se i déšť. Znovu vybudovat oltář byla jedna ze základních věcí, které musel učinit. Když to udělal, sestoupil shůry oheň. A pak přišel i déšť. I my se nacházíme v čase půlnoci. A věřte mi, že věci půjdou k horšímu. Lidé vám řeknou, že to vždycky opakujeme – věci budou horší. Letošní rok je horší než loňský. Nesnažím se vás zastrašit, ale ten den je před námi. A církve poslední doby si toho není vědoma. Protože kdybychom si uvědomovali, že přijde zkáza, pak by toto byla válečná konference. Byl by to výcvikový tábor, kde bychom se učili principům válčení a přežití, jak porozumět strategii nepřítele, principům, jak se udržet o krok napřed. Nebyli bychom v defenzivě, ale zahájili bychom ofenzivu proti branám pekla. Bible říká, že brány pekla neobstojí. Ale už jste si někdy položili otázku, kde jsou ty brány pekla? Brány pekla jsou v mobilu, který vlastníte. Jsou ve vaší mysli a emocích, jsou ve vaší vůli a touhách. To jsou brány pekla. Haleluja.

Řekněme si něco o věcech této dimenze. Bratr duCille o tom hodně mluvil a já slyším lidi, jak začínají zmiňovat a poslouchat staré kazety. On tehdy kladl důraz na základní věci. Jenže my máme způsob, jak se z obtížných věcí vyzout. A tak jsme se nenápadně od nesnadných základů přesunuli na nám mnohem bližší a pohodlnější půdu. A pak najednou zjišťujeme, že jsme ztratili pravý základ. Haleluja.

Podívejme na verš v 6. kapitole Židům. Chci mluvit o velmi základních věcech, jsem si jist, že je znáte. Prostě je chci zmínit. V Židům 6 se mluví o základech učení Ježíše Krista. Podívejme se na druhý verš, kde se mluví o vzkládání rukou. Židům 6:1-2: *„Protož opustíte řeč počátku Kristova, k dokonalosti se nesme, ne opět zakládajíce gruntu pokání z skutků mrtvých, a víry v Boha, křtů učení, vzkládání rukou, a vzkříšení z mrtvých, i soudu věčného.“*

Je důležité dostat se k těmto základům, protože na nich se pak staví závažná témata. Někdo jednou řekl: „Nebydlíš přece v základech, bydlíš v domě a dům má základy.“ Ale když se základy odstraní, není dům schopen stát. A tak když se chystáme do války, musíme si překontrolovat základy. Musíme se tedy ujistit, že dům ..., že my jsme schopni se poddat

změně. Chci nás tedy povzbudit, abychom byli připraveni činit změny, protože nás čekají změny.

Přemýšlím o vzkládání rukou a přemýšlím o principu přikrytí. Jsem si jist, že všichni víme, že ruce mluví o služebnostech. Ale mám na mysli mnohem závažnější rozměr různých přikrytí, která jsou nad námi, přemýšlím o přikrytích lidské duše. Přivádí nás to k dalšímu verši, je v 2. Samuelově 22:6. (Budeme vyhledávat hodně veršů..., až budu méně nervózní, pojedu rychleji ☺. Není pro mne jednoduché kázat těm, kteří dříve kázali mně, těm, kteří mě vyučili.) Studuji hodně hebrejštinu a latinu, protože to umožňuje dostat se do hloubky slova. A tak bych rád, abychom prostudovali pár slov. Takže v tom verši se říká: „*Bolesti smrtelné obstoupily mne, a osidla smrti zachvátila mne.*“

Když si tento verš jen tak povrchně přečtete, je to obyčejný verš, ale pojďme jej prozkoumat blíže. Slovo přeložené jako „bolesti“ znamená provaz. „Bolesti smrtelné“ (pozn. překladatele: v KJV „sorrows of hell“ – trápení, bolesti pekelné) znamená provaz nebo šňůra, provaz k rozměrování nebo pouto oblasti nazvané peklo neboli společnost (Amerika, Nigérie, Keňa, Mahomet) či zkáza. Haleluja.

Trpíme pocitem, že peklo je něco velmi vzdáleného a že když zemřeme, odletíme do nebe někam hodně daleko. Ti, kdo jsou nevěřící a zemřou, jdou do pekla, také velmi, velmi vzdáleného. Jenže přesně to je d'áblova lež a to je důvod, proč jsme saduceové. Proto nechceme změnu – protože je nám pohodlně. Haleluja. Jenže opak je realitou.

Vlastně se tam píše: „Provazy pekelné obstoupily mne.“ Slovo použité pro peklo je „sheol“ a vyjadřuje oblast mrtvých. Dobře, ale to je velmi zdvořilý způsob, jak to vyjádřit. Možná mi řeknete, že bratr Cecil by býval řekl, že je to oblast duchů, kteří již nemají tělo. Pokud přijmete, že je to oblast duchů bez těla, nabývá to širšího významu. Ještě to rozšířím, popíšu to tak, že je to oblast, v níž přebývají duchové ve vzpouře. Bůh dopustí každému vzpurnému duchu (pro své milosrdenství) na takovém místě přebývat, protože nejsou schopni přijmout Boží království a nemohou žít ve světle. A tak jim Bůh umožní, aby žili v oblasti temnoty, bezzákonosti, převrácenosti, zkázy, rozvalin, nemoci, neduhu. A tím připouštíme, že žijí okolo nás. Amen.

Takže abychom pokročili, Písmo říká: „... vytrhls duši mou z jámy nejhlubší (podle KJV z nejhlubšího pekla – sheol).“ (Žalm 86:13) Je to

v Písmu? Je něco takového v Písmu? Ano. Vytrhls duši mou z jámy nejhlubší, což znamená, že také existuje nejvyšší peklo. To lze vyrozumět z anglického jazyka, je to tak? Mám to správně srovnáno? Mám, protože stejně tak je nejnižší nebe a nejvyšší nebe. Haleluja. Takže máme vnější nádvoří, svatyni a svatyni svatých. Haleluja. A Pavel říká, že v Kristu jsme posazeni..., kde jsme posazeni? ...na nebeských místech. (Ef 2:6) Jste-li tedy s Kristem posazeni na nebeských místech, je také možné, abyste byli posazeni na pekelných místech. Haleluja. Člověk se v podstatě narodí do pekla. Narodí se do oblasti zvané nejnižší peklo. Vnější nádvoří je vlastně taková recepce, místo, kam přicházejí ti, kteří jsou vysvobozováni z pekla. Je to první místo, kam se dostanou. Takže vnější nádvoří je nejbližší rozměr nebe, které se dotýká pekla, toho nejhlubšího pekla. Haleluja. Jinými slovy, když je šest večer, zákonitě něco nastane. Začne přicházet temnota a zahalí vnější nádvoří. Písmo říká, že peklo rozšířilo své meze. „*Pročež rozšířilo i peklo hrdlo své a rozedřelo nad míru ústa svá...*“ (Iz 5:14) Peklo rozšiřuje svá ústa a pohlcuje. Haleluja. Amen. Můžete říct amen? Amen.

Podívejme se do druhé kapitoly Skutků. Snažím se jen ustavit některé principy a pak se posuneme kupředu. Skutky, kapitola druhá, verše 26 a 27: „*Protož rozveselilo se srdce mé, a zplésal jazyk můj, nýbrž i tělo mé odpočine v naději. Nebo nenecháš duše mé v pekle, aniž dáš viděti svatému svému porušení.*“ A přečtěme si ještě verše 30 a 31: „*Prorok tedy byv a vědév, že přísahou zavázal se jemu Bůh, že z plodu ledví jeho podle těla vzbudí Krista a posadí na stolicí jeho, to předzvědév, mluvil o vzkříšení Kristovu, že není opuštěna duše jeho v pekle, ani tělo jeho vidělo porušení.*“ Snažím se vysvětlit, co je Kristovo vzkříšení. Vzkříšení není vzkříšením, pokud nemá vliv na duši. Pokud to neovlivní můj způsob přemýšlení, pokud to nemá vliv na moje reakce, když mě někdo drtí, když na mě někdo šlápne, řekne o mně něco zlého, pak to není vzkříšení. Haleluja. Kristus se musel ve své duši vydat na cestu, aby nás vysvobodil. Šel do nejnižšího pekla, šel dolů. Haleluja. Vzal na sebe lidskou přirozenost, aby nám mohl přinést vysvobození.

Vzkříšení mluví o změně, která musí vstoupit do lidské duše. Vzkříšení znamená změnu, a ta musí být progresivní. Takže pokud jsem dnes na stejném místě jako před měsícem, před rokem, před deseti nebo dvaceti lety, znamená to, že je něco špatně, a proto nás Bůh nazývá saduceji. Pokud opravdu věříme ve vzkříšení, měli bychom být lidé, kteří se mění,

měli bychom se měnit od slávy ke slávě. (2Kor 3:18) Haleluja. Pokud to takto chápeme, pak si mohu dovolit říci, že Adam padl ve třech dimenzích. Adamův pád, Adamova smrt nastala ve třech dimenzích. Spasení člověka proto musí také přijít ve třech dimenzích. Vzkříšení, zjevení vzkříšení a zkušenost vzkříšení musí proběhnout ve třech dimenzích. Haleluja.

Když ke mně Bůh mluví, vždycky Mu kladu otázky. Bible říká, že *„pakli' chodíme v světle, jako on jest v světle ...“* (1Jan 1:7) Kde je naše obecenství? Ve světle. Haleluja. Amen. A Adam chodil v oblasti světla. Haleluja. Adam chodil ve světle. Nepotřeboval bavlněný oděv jako já. Nepotřeboval jíst. Nepotřeboval dělat další věci, které musíme dělat my. Dnes mi říkají doktore, a musím dělat to a ono. To je důsledek pádu. Je to odvedení pozornosti, není to skutečná podstata, není to věc, na níž záleží. Proto se tam píše: *„Pokrmy břichu a břicho pokrmům.“* (1Kor 6:13)

Je-li mojí vizí být dobrou manželkou, mít děti, řídit auta, vyzvedávat děti ve škole, odvážet je do školy..., pak půjdou na univerzitu, absolvují ji, ožení se, budou mít děti, a já budu babička – je to mizerný život.

Říkají mi, že jsem doktor. Každý den někam jdu, čtu si toto, dělám tamto, a jako profesor dělám zase něco jiného. Na konci dne vejdu do univerzitního senátu a vidím starce, kteří jsou profesory. Tak říkám Bohu: *„Chceš říct, že za dvacet let budu jako oni?“* Říkám si: Tohle není cesta, kterou se chci ubírat. Řekl jsem Bohu: *„Tam se nechci dostat.“* Haleluja. Bratří, je naším cílem mít dobrý život, pokoj, prosperitu, odpočínutí od stresu a emocí? Amerika má dobrého prezidenta. V Nigérii se nám daří. Máme silnice, víte. Máme všechno. Afrika se v tom všem vyvíjí a kvete. Ale to je bídný život. Haleluja. A tak pokud se staráme o politiku a vládu, mezinárodní obchod a mezinárodní vztahy, vesmírný program, vezme, že to vše nemá nic společného s Božím záměrem. Haleluja. Amen.

Bůh řekl: *„I udělajíť mi svatyni, abych bydlil uprostřed nich.“* (Ex 25:8) Můžu vás trochu poškádlit? Kde přebývá Hospodin? Mezi křídly cherubínů. Haleluja. Bratří, existuje určitý standard. A pokud ten standard nenaplníme, tak se nebudeme kvalifikovat. Bůh přebývá mezi křídly cherubínů. Musíme mít ve své duši charakter. Dábel vás může přimět, abyste běhali sem a tam a vydělávali velké peníze a měli se dobře. Mám břímě za mladé lidi. Mám ve svém domě čtyři mladé lidi a musím za ně zápasit.

Mladí lidé jsou rozptýleni počítači, mobily, iPody..., iPod 4, iPod 5 přichází. A pak přijde iPod 6.

Nevěnujeme se podstatě, a tou je duše. Bible říká, že „*ale myť nejsme poběhlci k zahynutí, ale věřící (tedy ti, kteří běží) k získání duše.*“ (Žid 10:39) Jak může být duše zachráněna od prokletí pekla, když se nepodnikají žádné konkrétní kroky k tomu, aby byla vysvobozena? Haleluja.

Bůh má plán ke spasení duše. Když budu chtít jet do Bloomingtonu, do Bloomingtonu vede určitá cesta. Jestliže se vydám po jiné cestě, která vede do Farmer City nebo někam jinam, tak se tam nedostanu. Skutečnost je taková, že církve se sune špatným směrem, a nikdy se nedostaneme do bodu spasení duše. Takže se musíme jako lid rozhodnout, kam vlastně směřujeme. Starší se musí rozhodnout. Bratří se musí rozhodnout. Jak vím, že je problém? Protože o tom nemluvíme. Netíží nás to. Byli jsme spaseni a Bůh se do našeho života prolomil, jenže dál už to není otázka života a smrti. A protože to Bůh ví, tak nás už dál neobtěžuje. A není schopen nám dát věci, které by nám chtěl dát, protože ty věci prostě nemáme na srdci.

Věřím, že nás jako lid čeká navštívení.

Vzkříšení Kristovo znamenalo, že neponechá Jeho duši v pekle. Nenechá ho v té dimenzi, v té situaci spoutaného různými věcmi. Podívejme se do 2. Korintským do 3. kapitoly, kde se mluví o Mojžíšovi a zákonu. Píše se tam o závoji, který spočívá na jejich srdci, když je čten zákon. Verš 15: „*Protož až do dnešního dne, když se čtou knihy Mojžíšovy, zastření jest položeno na jejich srdci.*“

Bible říká v Matouši 27, že když byla půlnoc, poručil Ježíš ducha Otcí. Co se stalo v chrámu? Bratří, ono je možné být starozákonní křesťan v období Nového zákona. Nevím, jestli mi rozumíte. Byl jeden muž, který se jmenoval Izaiáš, a to byl novozákonní křesťan v období Starého zákona. Předběhl svou dobu. A stejně tak i vy můžete chodit podle starého zákona, zatímco byste měli chodit podle principů a zákonů nové smlouvy. Ta nová má jeden zásadní znak – musí se roztrhnout opona. Pokud není opona roztržená, pak se nacházíme ve staré smlouvě. Haleluja. Dobře, souhlasíte s tím všichni?

Amen. Rozdíl mezi Starým a Novým je ve zkratce ten, že byla odstraněna opona. To vidíme ve stánku Davidově, je to tak? Píše se:

„...a vzdělám zase stánek Davidův, kterýž byl klesl, a zbořeniny jeho zase vzdělám, a vyzdvihnu jej.“ (Skutky 15:16) Haleluja. Ale David měl tento stánek ve Starém zákoně. Ale i když žil v té době, byl účastníkem nové zkušenosti. Ta ve skutečnosti patřila do doby, která teprve měla přijít, a byla prorockým vyhlášením, že je možné ji zakusit. Haleluja. Ano, mluvíme o stánku a svatyni a podobných věcech. Mluvíme o oponě, tak to je.

Ale co se v Židům doopravdy píše? Co to znamená? „*Majíce tedy, bratří, plnou svobodu k vjití do svatyně skrze krev Ježíšovu, tou cestou novou a živou, kterouž nám způsobil skrze oponu, to jest tělo své...*“ (Žid 10:19-20) Jestli si ve své mysli říkáte, že svatyně svatých je místo, kam vstoupíte v roce 2015 (a takový máme přístup), je to velký omyl. Někteří tam vstupují, a já sám jsem odhodlán být v zástupu těch, kteří vstupují. Bůh nás volá k tomu, abychom vstoupili ne zítra, ale dnes. Haleluja. Proč? Protože opona už byla roztržena. Náš problém spočívá v tom, že jsme se neprolomili svými vlastními oponami. Jsou to dvě rozdílné věci. Kristus se prolomil svojí vlastní oponou, a dal nám tak příklad. I my se musíme prolomit tou svou.

Takže hrajete-li náboženskou hru, děláte jen tanečky, jdou věci mimo vás. Jde o prolomení se oponou. A dokud se neprolomíte, nejste křesťany nové smlouvy. Ano, je to poněkud těžké. Je to příliš zevšeobecnující tvrzení. Haleluja. Za chvíli se k tomu vrátím.

Cestoval jsem do Izraele. Dvakrát jsem šel na Chrámovou horu. Byl jsem tam na Yom Kippur, 10. října. Byl jsem u chrámu a pozoroval jsem je. Víte, Ježíš nebyl levita. Nebyl a není levita. Haleluja. Levitou nejste, pokud se nenarodíte jako syn Levi. Kněží byli synové. Ti, kdo byli z kmene Levi, sloužili, ale kněží museli být synové Aronovi. Ježíš nevstoupil do svatyně, nemohl tam vstoupit, protože Jeho kněžství nebylo podle starozákonního řádu. Tak se s tím netrápil, nezápasil o to, aby mohl vstoupit. Haleluja. Řekl: „Učiním z vás kněží podle řádu Melchidesechova.“ (Žid 7:11) To je Boží způsob, jak vstoupit. Bůh říká, že jsme zmateni. Nevíme, které kněžství následovat. Následujeme Arona? Nebo následujeme Krista?

Abych to trochu přiblížil, v 2. kapitole Jana jim to Ježíš řekl bez okolků. Řekl: „*Zrušte chrám tento, a ve třech dnech zase vzdělám jej. Ale on pravil o chrámu těla svého.*“ Takže od samého počátku Janova evangelia vyhlášoval, že přináší něco nového. Chrám, kněžství a vše

ostatní, co dělal, bylo něco NOVÉHO – bylo to jiné než předchozí věci. Haleluja.

A tak máme v dnešní církvi směsici v mysli, v našem konání, a mrzí mě, že to musím říct, ale máme směsici také v řádu církve. Haleluja. Bůh ke mně mluví o tom, že byla doba, kdy to toleroval. Tato směsice však již trvá příliš dlouho a Bůh říká: „Už ji nebudu podporovat.“ Takže pokud máte ve vašem společenství starý řád, budete mít problémy v těle. Haleluja. Řeknu to ještě jednou. Pokud máme starý řád, budeme mít problémy v těle – protože v Boží ekonomii už pro to nebude místo. Je to pro Boha ztrátové. Haleluja. Chci říci, proč byste vynakládali peníze na podporu něčeho, co vám není k užitku? Haleluja. Kdo je Boží chrám? Dobře, mohu vám položit ještě jinou otázku? Kdo je knězem podle toho nového řádu? Když odpovíte „my“, zřejmě přesně nevíte, o čem vyučuji. Jsem učitel, tak chápejte, že se chci dostat k jádru věci. Kdo je tedy knězem podle nového řádu? Poslouchám Krista. Kdo je knězem v Novém zákoně?

„My.“

Když řekneme „my“, co to znamená? Zeptám se jinak: Je knězem moje noha? Je knězem moje noha nebo moje ruka? Která moje část je knězem? Naše mysl. Jenže když přijdeme do shromáždění, necháme svou mysl doma. Kněz zůstane doma a jeho tělesná schránka je v církvi. Kněz sleduje fotbalový zápas v New Yorku, ale jeho tělo je tady. Emoce – dohadujeme se se svými emocemi. Je psáno: „Bylo-li zvíře potrháno šelmami, nepřinášejte ho jako oběť.“ (Mal 1:13) Je to tak? Jsme přistiženi s emocemi, které jsou zničené, dobité, dohadují se a říkají si věci pěkně od plic; a takovou oběť přinášíme. To nám jen brání jít dál. Takže instrukce, kterých se nám dostalo, nás touto půlnocí neprovedou. Dábel to ví, a proto si je tak jistý, že nás porazí. Kdybychom napravili své jednání, d'ábel by nevydržel ani hodinu. Neustál by to, protože bychom měli takovou moc.

V Písmu jsou verše, které mluví o muži připraveném do války, který však byl v den bitvy slabý. Jsme vyzbrojováni do války. Víme, co dělat, ale nejsme schopni fungovat kvůli našim strukturám, našim praktikám, našim postojům. Věci, které děláme, jsou zastaralé, podle starých schémat a způsobů. Haleluja. A proto Bůh vyžaduje pokání. Musíme rozebrat struktury. Bůh mi položil otázku: „Co je Babylon?“ Co je Babylon? Co je Babylon? Když odejdete z Apoštolské církve a přijdete do společenství,

keré se schází v Mahometu, pak je Apoštolská Babylon, je to tak? Když opustíte baptistickou církev v Alabamě a přijdete do Mahometu, odešli jste z Babylonu. Není to tak? Haleluja. Byla doba, kdy takové tvrzení bylo přijatelné. Je to tak? Bylo to přijatelné tehdy, ale už to tak není. Haleluja.

Definice Babylonu se změnila – vlastně se nezměnila, ale pokročila. Jaká bude nyní definice Babylonu? Zjevení, kapitola 18. Můžeme si přečíst z 18. kapitoly verš 2: „*I zkríkl silně hlasem velikým, řka: Padl, padl Babylon ten veliký, a učiněn jest příbytkem d'áblů, a stráží každého ducha nečistého, a stráží všelikého ptactva nečistého a ohyzdného.*“ Ani nevím, jestli mám pokračovat. To je Babylon. Babylon je vaše duše, moje duše. Když je příbytkem duchů, pak je Babylonem. Haleluja. Babylon není zeměpisné místo, je to stav srdce. O tom, zda je vaše srdce Babylon, či nikoli, rozhoduje to, jací duchové v něm přebývají. Haleluja.

Když jsem se ptal Boha, ukázal mi obraz z Písma. Docela to nahání strach: „*Když pak nečistý duch vyjde od člověka ...*“ Haleluja. Ale vy už haleluja neříkáte. Amen. „*Když pak nečistý duch vyjde od člověka (a nemluvme ani o člověku, ještě se k tomu vrátíme), chodí po místech suchých, (používá velmi důležité slovo) hledaje odpočinutí, ale nenalézaje, dí: Navrátím se do domu svého ... (Matouš 12:43-44) Řekl jsem: „Bože, dokážeš si představit, že jsi tím domem?“ Bůh řekl: „Duše je příbytkem model.“ Chci k tomu dodat: „Modla, kterou vidíme, je projevem toho, co je v srdci člověka, je to tak?“ Člověk vezme kus hlíny a vytvaruje ho. Vyjadřuje tím, co je v něm. Je to odraz toho, co má v duši. Bůh řekl: „A tak v srdci jsou věci dvojího druhu, a můžou za to lidé.“ Potom „*...marní učinění jsou v myšleních svých...*“ (Řím 1:21) Není to tak? Haleluja.*

Bůh říká, že musíme změnit způsob fungování, své porozumění. Říká: „*Vyjděte z Babylonu!*“ Je to slovo, které znovu slyším, bratří. Je to slovo, ke kterému se musíme znovu vrátit. Haleluja. Myslím, že je nás příliš mnoho. Když toto slovo přijde znovu, zase trochu prořídíme ☺. Haleluja. Co opravdu chceme? Chceme spasení duše? Nebo chceme požehnání? Haleluja.

Duše je v zajetí duchů. Když Adam padl, dostal se do oblasti duchů vzpoury. To říká Žalm 22, píše se v něm: „*Vychvat' od meče duši mou, a z moci psů jedinkou mou.*“ (Žalm 22:21) Haleluja. Když se narodí člověk,

jeho duše se narodí do temnoty a musí být spasena. Haleluja. Musí být vyvedena na světlo, ale pokud ji vyvedete, aniž byste změnili podstatu duše – tak se v podstatě nestalo nic. Proto řekl: „*Aj, dnové jdou, dí Hospodin, v nichž učiním s domem Izraelským a s domem Judským smlouvu novou.*“ (Jer 31:31) A také: „*Dám zákon svůj do vnitřnosti jejich.*“ (Jer 31:33) Bůh říká: „Změním je zevnitř.“ Haleluja.

Asi před měsícem jsem krácel po ulici. Chtěl jsem si koupit malý zápisník, protože když jezdím metrem nebo vlakem, začnu někdy dostávat slova (od Hospodina) a snažím se je zapsat, abych je nezapomněl. Bůh řekl: „*Mé království je ve vás.*“ (Luk 17:21) V těch královstvích, která jsou vně, je Bůh omezen v tom, co v nich nyní může činit. Víím, že s tím nebudete souhlasit, ale když se Ježíš chystal vyvrhnout ty demony, co Mu odpověděli? „*Přišel jsi sem před časem trápití nás.*“ (Mat 8:29) Svět půjde ke dnu. Nepravost bude narůstat. Bůh zasáhne, až bude převrácenost hodně zlá. Bude to muset zkrátit. Ale toto je hodina temnoty, která je dána a schválena ďáblu, protože říká, že je knížetem tohoto světa. Neznamená to, že nemáme zodpovědnost. Máme. Jenže jak chcete svázat ducha, kterému se poddáváte?

Narodili jsme se tedy do království temnoty. Haleluja. Jsme pod prokletím: oblasti, národy, kmeny, kraje. Vííte, ďábel používá různé intriky. Každý z nás se nechá nachytat na něco jiného. A on přichází v různých podobách a způsobech, ale jediné, o co mu jde, je lidi svázat.

Bůh má svůj vlastní způsob, jak přivést vysvobození. Jak to dělá? Přichází do srdce. A říká: „*Moje království, moje vláda je ve vašem nitru.*“ (Luk 17:21) Haleluja. Když Bůh přijde k člověku a člověk Ho přijme, Bůh vstoupí dovnitř a začne budovat svoje království. Ale člověk musí vyjít z vnějšího království. Haleluja. Potom jste „na světě, ale ne ze světa“. (Jan 17:14) Haleluja. Nacházíme se tedy na území toho, do jehož království nepatříme, musíme dávat císaři to, co patří císaři, a Bohu dávat to, co patří Bohu. (Mat 22:21) Dojde-li ke konfliktu, je velmi zjevné, kdo bude mít nadvládu. Budeme to my, kdo bude mít vládu nad národem, ze kterého jsme. Haleluja.

Bůh říká, že musíme rozumět tomu, co činí. Svět se musí ponořit do temnoty, protože půlnoc, temnota musí dojít plnosti. Kdyby temnota nedošla plnosti, nemohl by ji Bůh soudit. Bůh ale pracuje k tomu, aby tak jako temnota dosahuje vrcholu, Jeho lid také došel plnosti. Když začne

povstávat Boží lid, pak o půlnoci bude v lidech uvolněno světlo, a to bude prvek, který přinese soud a nastaví zrcadlo vládě temnoty. Haleluja.

Vidíme, že v Egyptě tomu tak bylo. Faraó, a pokud nevíte, kdo byl faraó, můžete se podívat do dějepisu a dočíst se o něm mnoho věcí. Tihle lidé ... nejsme schopni se jim vyrovnat v tom, co vidíme. Faraó vládl širším sférám. Dokážete si představit, že Řecko, které kdysi vládlo světu, dnes bankrotuje? Haleluja. Amen. Bůh srazil Egypt na kolena. Zlomil mu šíji. Haleluja. Byl zcela zničen. Kdyby v Japonsku došlo ke druhému zemětřesení, zbankrotovalo by. Kdyby ho bývalo zasáhlo o týden později další zemětřesení, Japonsko by podleгло. Haleluja.

Takže vidíme, že Bůh se nezajímá o tato království. Má zájem na království, které je v našem nitru. Ale my, Boží lid, stále ještě spíme. Říkáme tedy, bratří, že Bůh něco činí. Existuje nové království, existuje nová smlouva, existuje nové kněžství, které přichází, a Bůh žádá svůj lid, aby vešel do svatyně svatých.

Musíme opustit tuto oblast, tyto zkušenosti, kterými jsme prošli. Letniční systém je pouze dočasná situace, dočasné uspořádání. Existuje druhá hostina, opravdová hostina, která je součástí toho, co se snažím předat. Haleluja. Pokusím se rychle dostat k jádru, tam, kam směřuji. Zabývám se změnou, proměnou, ke které má dojít v duši. Jak k ní vlastně dojde? Jak to bude fungovat? Haleluja. V 1. kapitole Genesis je nejlepší vysvětlení věcí, o nichž mluvím: „*Učiňme člověka k obrazu našemu, podle podobenství našeho...*“ Otázka je, jaký je obraz a podobenství Boha?... „*Bůh jest světlo, a tmy v něm nižádné není.*“ (1Jan 1:5) Když Bůh stvořil člověka, nestvořil ho k tomu, aby duše byla nezávislá na duchu. Nebesa zavlažují zemi. Haleluja. To má svůj význam. Země nemůže fungovat bez toho, co přichází z nebe. Haleluja. Takže když Bůh stvořil Adama, učinil ho s jistou přirozeností. Bůh nestvořil duši, aby fungovala tak, jak ji dnes vidíme fungovat. Řekl „*k obrazu našemu*“, podle Jeho podobenství. (Gen 1:26)

Když se podíváte do 1. kapitoly Ezechiela, naleznete náповědu, v čem ta změna bude spočívat. Ve zkratce lze říci, že obraz ukazoval čtyři zvířata. Píše se, že měla přirozenost světla.

V Přísloví 20:27 se píše, že duch člověka je svíce nebo lampa – to, co dává světlo, je lampa Hospodinova, která osvětluje vnitřnosti srdečné neboli duši. Haleluja. Jenže abychom to pochopili, musíme se vrátit

zpátky do Genesis. Co se stalo v Genesis? Bible říká, že Bůh vzal hroudu hlíny, zeminu, půdu, hebrejsky „adamah“. (Gen 2:7) Haleluja. Pak do ní dýchl, z Boha vyšlo dchnutí, dech. My jsme ta země. My jsme ta země učiněná ve spojení s nebem, vznikla nová realita, a tou jste vy. Haleluja.

Duše člověka má dvě přirozenosti, nebeskou a zemskou. Haleluja. Slovo přeložené jako dech jsou dva druhy dechu. Jeden je dech „živých“ organismů a druhý je dech „neživý“. Vzduch je dech „neživý“. Tento vzduch nebo dech je to, co dává život rostlinám a jim podobným. Dává jim život, svlažuje je a způsobuje, že rostou. Haleluja. Ale v nás samých je Boží dech. Zvířata mají také duši, ale je to nižší forma duše. Jsou tři dimenze duše. První je ta, kterou najdete mezi zvířaty, kterou staří Řekové nazvou „phusikos“. Druhá je ta, kterou nazvete živou duší „psuche“. A pak je ta opravdová, skutečná duchovní duše „pneumatikos“. Haleluja.

1. Zvířecí duše
2. Živá duše
3. Duchovní duše

První Korintským 15:49 říká toto: „*A jakož jsme nesli obraz zemského, takť poneseme obraz i nebeského.*“ Tato zemská přirozenost „psuche“ je první oblast či rozměr duše. A pak tam čteme, že poneseme obraz nebeského. Haleluja. Takže jsou dva typy nebo dvě dimenze duše: duševní a duchovní – nejprve první úroveň a pak druhá. Jak by řekl bratr Cecil: „Adamova přirozenost je v pekle, ale člověk Adam je v nebi.“ Rozumíte tomu? Člověk s přirozeností Adama je v pekle, ale Adam, jeho bratr, je v nebi. Haleluja.

Bratří, záměr evangelia je učinit v nás změnu. Záměrem je způsobit změnu v podstatě naší duše. Haleluja. Přirozená duše přebývá na tělesné rovině. Sytí se tělesnými věcmi. Ale ta skutečná duše není schopna přijmout život jinak než od Ducha. Sytí se z Božího života. Sytí se Boží energií. Takže například: Co nám dává energii, když sledujeme fotbalový zápas? Co nám dává energii, když někoho zraníme? Když o někom říkáme zlé věci? V podstatě se sytíme temnotou. To je ta nízká úroveň duše. To je to, co bratr Cecil nazýval „nízkou rovinou, podřadnou úrovní“. Je to tak?

Již příliš dlouho jsme se zaměřovali na „podřadnou úroveň“. Haleluja. Bůh říká, že pokud jsme nesli obraz prvního Adama, musíme nést také obraz druhého Adama. Bůh mi to vysvětlil následujícím způsobem,

řekl mi: „Člověk je spektrum.“ „Protos“ Adam je první Adam a „eschatos“ je poslední Adam. Mezi nimi si volíte, kam se natáhnete nebo kde budete. A tak se píše: „*Nebo hvězda od hvězdy dělí se v slávě.*“ (1Kor 15:41) Haleluja.

Církev poslední doby stojí před rozhodnutím. Jsme před rozhodnutím. Jakou přirozenost chceme? Buď je to ta nižší přirozenost, nebo je to přirozenost Kristova. A přirozenost Kristova je sycena, živena a směřována Duchem. O živých bytostech se píše, že se nepohnou jinak než skrze Ducha. (Ezech 1:20) Kamkoli se pohne Duch Boží, pohnou se i ony. Když se pozvedne, i ony se pozvednou. Půjde li jedním směrem, půjdou za ním. Haleluja. Bratr Cecil by nám řekl: „Musíme chodit Duchem.“

Víte, to, kde se nacházíme, není až tak otázka názoru nebo nápadu, je to otázka života a smrti. Synové Boží jsou ti, kteří jsou vedeni, živení a povzbuzováni k chůzi v oblastech Ducha. (Řím 8:14) Když duše člověka padla, ztratila přístup k Božímu životu. Haleluja. A když člověk o ten přístup přišel, co mohl dělat? Začal fungovat nezávisle na Bohu. Haleluja. Adam se v podstatě zúčastnil státního převratu. Ano, je to tak, byl to převrat. V nebi došlo ke vzpouře a Adam toho byl součástí. Satan řekl: „Budete jako bohové.“ (Gen 3:5)

Bratří, problém, který má Bůh s církví poslední doby, se týká našeho ega. Ego je ten problém, ego. Můžete se modlit od této chvíle až do konce roku, ale pokud se nechopíte problému svého ega, tak se nekvalifikujete. Ego je největší hrozbou Bohu a je nutno ho před Bohem položit. Haleluja. Proto Pavel říká: „*Živť jsem pak již ne já, ale živ jest ve mně Kristus. Že pak nyní živ jsem v těle, u víře Syna Božího živ jsem.*“ (Gal 2:20)

Bůh vám nesvěří nové kněžství, dokud se neujistí, dokud nebude upokojen vědomím, že nebudete mít účast na dalším převratu. Snad tomu rozumíte. Bůh vás nevede do tohoto nového rozměru kněžství, dokud si nebude jist, že se nezúčastníte další vzpoury, protože ego je bůh. Píše se, že „*se v chrámě Božím posadí, tak sobě počínaje, jako by byl Bůh.*“ (2Tes 2:4) Kde je Boží chrám? Tady! Tady se posadí v chrámě Božím, tak sobě počínaje, jako by byl Bůh. Bratří, to je můj problém, a Bůh říká, že s touto záležitostí musíme jednat. Haleluja. Bible říká, že „*my pak všickni odkrytou tváří slávu Páně jakožto v zrcadle spatřujícíce, v týž obraz proměnění býváme od slávy v slávu, jakožto od Ducha Páně.*“ (2Kor 3:18)

A teď mi řekněte – jak můžete být proměněni Duchem, kterému se protivíte? Haleluja. Nemůžeme být proměněni Duchem, kterému se vzpíráme. Takže pokud odporujeme Duchu, když Ducha uhašujeme, zůstaneme nezměněni, budeme zavrženi, a Bůh si vybere někoho jiného. Haleluja.

Aron, o kterém čteme ve Starém zákoně, musel být posvěcen. Viděli jste ho snad, že by automaticky začal fungovat jako kněz? Musel se obmýt. Musel být oddělen. A co bylo nejdůležitější, museli ho pomazat olejem. Bratří, na našich duších musí být olej pomazání. Naše mysl musí být pomazaná. Haleluja. A jak bude pomazaná, když v procesu pomazání nechodíme? Musí dojít k oddělení duše, naše mysl musí být oddělena pro službu kněze.

Ester se jen tak neprobudila a nešla ke králi. Trvalo to dvanáct měsíců; šest měsíců věcmi vonnými, šest měsíců olejem myrhovým. Něco se v ní muselo stát, něco v její přirozenosti, než mohla být představena Kristu. Haleluja.

Bůh volá církve poslední doby na místo očišťování, protože v den očišťování musíte začít lámat svoji duši. Nesmíte dělat žádnou otrockou práci. Zeptal jsem se Boha: „Co je otrocká práce?“ Odpověděl mi: „Je to syčení duchů, dávání života duchům, nečistým duchům.“ Ty duchy, kteří v nás přebývají, sytíme, a oni tím rostou. Haleluja. Řekl mi: „V den očišťování už něco takového nebude dovoleno.“

Haleluja. Bratří, na místě, kde jsme, již nemůžeme sytit tyto duchy. Pokud máte špatného ducha, musíte ho dostat ven. Pokud ho nedostanete ven, budete diskvalifikováni. Píše se, že kdo by svou duši neočišťoval, bude vyhlazen. (Lev 23:28-29) Bratří, dojde k oddělení. Haleluja.

Bůh řekl: „Synové Sádochovi budou odděleni, ale ti ostatní budou sloužit lidu.“ (Ezech 44:15;11) Haleluja. Amen. Kněžství je podle narození: musíte být zrozeni z těla nebo z Ducha, než se můžete stát kněžími. Haleluja. Kněžství je podle narození. Dítě, které se rodí v přirozeném, se musí protlačit ven z lůna matky, je to tak? Takže pokud máte být knězem, musíte se prolomit zpod přikrytí duchů, kteří přikrývají vaši duši. Pokud se neprolomíte, nemůžete být knězem. Musíte se prolomit přikrytím tělesnosti, přikrytím nečistoty. Musíme se prolomit tímto přikrytím v oblastech své mysli. Pokud má být moje mysl schopná přinést oběť Bohu, musí se prolomit přikrytím, které na ní spočívá.

Bible říká, že Melchisedechovo kněžství je bez počátku a bez konce. (Žid 7:3) Je to kněžství Ducha. Haleluja. Kněžství, kterému dává povstat Bůh, nemá nic společného s tím, kde jste se narodili, kdo je váš otec, kdo je vaše matka, jaké jsou okolnosti vašeho života, jakou máte barvu pleti, co se vám stalo, jestli jste byli jako dítě zneužití, kde jste jako dítě vyrostli, jestli jste chodili do školy. To všechno jsou přizemní věci. Haleluja. Každý člověk se bude zodpovídat v rámci svých okolností. Musíte se rozhodnout, co uděláte s kněžstvím. I Jábez se narodil v hořkosti a zármutku. Co se stalo? Prolomil se tím! (1Par 4:9-10) Takže nehleďte na to, odkud přicházíte, ať je vaše situace jakákoli, budete skládat účty Bohu.

Kněžství je podle narození. Musíte se narodit podle Ducha. Být zrozen z Ducha znamená prolomit se přikrytím na vaší duši. To je kněžství Melchisedecha, vlastně je to kněžství prvorozených. Prvorozené dítě je to, které se první prolomí ven, je to tak? Prvorození Boží budou těmi, které nazýváme prvotinami. To je ten význam. Společenství prvotin se nestane prvotinami zpíváním a tancováním. Prvotinami se stanete tak, že se něčím prolomíte. Abyste se stali prvotinami, musíte nad něčím zvítězit.

Hádejte, kdy Bůh přivede svého prvorozeného? Prvorození Hospodinovi byli zrozeni o půlnoci v Egyptě. Haleluja. Bůh nás nevezme z tohoto světa. Bůh vás nevezme z vašich okolností, problémů, které zakoušíte, potíží, se kterými se potýkáte, výzev, kterým čelíte. Říkáte: „Dobře, Bože, až se toto změní, budu připraven Ti sloužit.“ Ne! Musíte se prolomit právě v té konkrétní situaci. Haleluja.

„Moje žena není hodná.“ „Můj manžel není dobrý.“ „Moje děti jsou takové.“ „Moje práce je taková.“ Ale o to nejde. Podstatné je to, že se musíme prolomit. Bůh má svoji míru, bratří. Duše musí být pomazána.

1. Pascha

2. Letnice

3. Stánky (svátek sklizně)

a) Sklizeň oliv

b) Sklizeň vinné révy

c) Sklizeň fíků

Jeden ze základních prvků svátku stánků je olej. Prvním svátkem je pascha. Druhým jsou letnice. Svátek stánků tvoří tři složky. Jednou byla sklizeň oliv, pak sklizeň vinné révy a nakonec sklizeň fíků. Tyto tři věci.

Ale teď mě zajímá sklizeň oliv. O olivě se mluví v Soudců 9:9: „Mám opustit svoji tučnost, abych se nad vámi stala králem?“

Haleluja. Mluví se zde o tučnosti, oleji, pomazání, které přichází na duši: „*Nechť se kochá v tuku duše vaše.*“ (Iz 55:2) A duše nemůže být pomazána, pokud nepřijme světlo, které přichází skrze Ducha. Bůh mi něco řekl. Víte, vždycky jsme učili, že moudré panny měly olej ve svých lampách, ale neměly olej ve svých nádobkách. (Mat 25) Přečtěte si svou Bibli znovu. Moudré panny měly olej ve svých lampách a ve svých nádobkách. Ale je zde zásadní zpráva: bláznivé panny neměly žádný olej, jejich lampy byly prázdné. Mnozí z nás (odpusťte mi) jsou odpadlíci. Olej došel, náš křesťanský život je suchý. Neslyšíme Boha. Nemáme žádné ztišení. Není žádné sladké obecenství, protože olej došel. Haleluja.

Bůh říká: „Dám vám nový křest Duchem.“ Bratří, věřím, že se Bůh chystá vylít svého Ducha na této konferenci. Potřebujeme čerstvý křest Duchem svatým. Olej se musí vrátit zpět do nádobek. Jak poznáte, že vyhasl oheň? Protože jsou jen saze a saze, dým a dým. Když je jen kouř, co se stane? Slzy, popel, také boj, spousta potu, protože se vytratilo světlo. V době Élího bylo světlo potmělé, vize nezřetelná a on už nebyl schopen slyšet. Haleluja. Už nebyl schopen rozeznat Boží hlas, a právě to se stane, když dojde olej. Lampa Hospodinova potměla, světlo se vytratilo. Haleluja. Bratří, toto se děje církvi poslední doby, protože příliš dlouho prodlíváme v období rození dětí. Nestojíme na správném místě, abychom byli schopni fungovat. Tak nás Bůh volá ku pokání. Potřebuji pokání. Musím se za to modlit. Prosím Boha: „Dej nový oheň.“ Říká: „Pokřtím vás Duchem svatým a ohněm.“ (Mat 3:11, Luk 3:16) Duchem svatým a ohněm. Bratří, kde je oheň? Haleluja. Říká: „Pokřtím vás Duchem svatým a ohněm.“

Když přijde křest Duchem, je to v oblasti ducha. Křest se musí dostat do duše, protože duše je kněz. Je to duše, která přináší oběť Hospodinu. Ale aby se olej dostal do duše, je třeba se nejprve prolomit bariérami. Překážky, opony musí být roztrženy.

Bůh řekl Abrahamovi: „Musíš vyjít ze svého národa, musíš vyjít ze své země, musíš vyjít ze svého kmene.“ (Gen 12:1) Na mé duši je přikrytí, velmi specifické pro moji osobnost. Haleluja. Jak budu schopen se pohnout kupředu, když nemám nastavení mysli, postoj změny, vzkříšení? Jinými slovy, přicházím k Bohu, a nejsem ochoten se věci pustit. Slovo říká, že mám přijít s otevřeným srdcem. Boží slovo se nás dotýká. Čehokoli, co je temné, se Bůh dotýká a musí to jít pryč. Ale když přijdu k Bohu se samospravedlivým postojem, nic se nezmění. „*My pak*

všickni odkrytou tváří slávu Páně jakožto v zrcadle spatřujícíe,“ jsme co? Proměňování. (2Kor 3:18)

Chceme-li přistupovat k Bohu, vyžaduje to postoj: jsem připraven se změnit. Když jsme přišli na tuto konferenci, musíme mít postoj, že odsud odejdeme jako jiní lidé. Haleluja. Když se vrátíme do svých domovů, naši manželé uvidí nového manžela, uvidí doma nového kněze. Haleluja. Děti budou proměněny, vzpoura, kterou vidíme, bude souzena. Ale víte co? Děti trápí vzpoura našich vlastních srdcí, protože tím, že ji máme, jdeme proti Božímu standardu.

Bůh vás povolal, abyste byli Jeho příbytkem, a cokoli je v nás, vylije se na děti. Bůh říká, že musí dojít ke změně.

Musíme se dostat na místo očištění, musíme začít orat svůj úhor. Musíme přestat dělat otrockou práci. Musíme začít volat k Bohu. A ještě jedna věc, smím-li. Ve 3. Mojžíšově 25 se píše: „*Země pak nebude prodávána v manství.*“ Haleluja. To je milostivé léto Páně. Takže zaprodal-li někdo sebe sama do otroctví, prodal svoji půdu, prodal svůj majetek, v tom milostivém létu Páně, když začala znít trubka, se takový člověk stal opět svobodným a mohl jít domů. Haleluja. „*Země pak nebude prodávána v manství.*“

O čem to mluví? Ano, tito duchové nás zneužili. Vládou nad námi. Víte, je to ten hřích, který nás tak snadno obkličuje. Máte určité povahové rysy, podle kterých vás lidé znají. Říkáte: „No, to jsem prostě já.“ Bůh říká, že to tak nebude napořád. Marnotratný syn musí nejprve najít svoji cestu zpět. Haleluja. Cítím, že Bůh dává svému lidu slovo. Mluví ke mně, mluví k vám, že vaše země nezůstane prodána navždy. Je možné, abychom se vrátili domů. Píše se, že každý muž se vrátí do domu svého otce, a pokud se vrátíte, naleznete Pána, jak na vás čeká. Stál tam, a to mluví o připravenosti. (Luk 15:20)

Jak jsem povstal, zavnímal jsem sladkost, něco se v této místnosti stalo, přišla sladkost. Haleluja. Nevím, jestli jste si toho všimli. Cítím, že je to Boží navštívení. Je to naše příležitost ke změně. Haleluja. Pán přináší nové víno.

Ano, měli jsme starou zkušenost, viděli jsme věci, které se staly, ale já věřím, že Bůh dělá nové věci. Bůh uvádí nové kněžstvo. Dává zaznít novým trubkám. Dává povstat něčemu novému. Ano, pili jsme staré víno,

ale myslím, že přichází nové víno, přichází sladkost. Kněz, který bude stát.

Bůh mi říká: „Když to neuděláš ty, budou tu jiní. Když tu cenu nezaplatíš ty, zaplatí jiní. Víš, *„v tu noc budou dva na jednom loži; jeden bude vzat, a druhý zanechán.“*“ (Luk 17:34) Haleluja. Myslím, že jsme voláni k rozhodnutí, a to rozhodnutí znamená přestat si hrát na církev. Haleluja. Znamená to uvědomit si, že se změnila pravidla hry a byla posunuta brána. Změnila se brána, změnila se pravidla hry, Bůh už nebude tolerovat starý zákon, kdy Mu nic nepřinášíme. Říká: „Dej mi svoje srdce, dej mi svoje vnitřnosti.“ (Př 23:26) To je oběť, kterou Bůh chce. Říká: „*Protož milovati budeš Pána Boha svého ze všeho srdce svého, a ze vši duše své, a ze vši mysli své, i ze všech mocí svých. To jest první přikázání.*“ (Mk 12:30) Haleluja.

Otázka zní: Co dáváte Bohu? Dali jsme Bohu svou mysl? Dali jsme Bohu svoje emoce? Nebo jsou jenom pod zámkem? Je někdo, koho držíte v zajetí tím, že jste mu neodpustili? Možná manžel, možná manželka nebo děti a nebo příbuzní, které jste spoutali ve svých srdcích či emocích. Protože dokud je takto držíte, nemůžete být knězem. Tak vážné to je, protože žádná oběť, která byla roztrhána zvěří, nebude Pánem přijata. Buď jste vy roztrhali druhé, nebo trhají oni vás. A to vás zcela diskvalifikuje.

A tak věřím, bratří, že nás Bůh vede do nové zkušenosti. Nejde o to, že bychom tyto věci nevěděli, víme je, ale nějak jsme je pominuli, a Bůh říká, že se k nim musíme znovu vrátit. Vraťme se znovu k základům, zvažme tyto věci, abychom si uvědomili, že Bůh bude mít lid, který se musí prolomit.

Říká: „*A tam budu přicházeti k tobě, a s tebou z té slitovnice, z prostředku dvou cherubínů, kteříž jsou nad truhlou svědectví, mluvíti.*“ (Ex 25:22) Bible říká, že když tam byl Mojžíš, slyšel, jak k němu promlouvá Boží hlas mezi křídly cherubínů. Cherubíni mluví o životě, který je nesobecký, není v něm nic sobeckého, je svatý. Byla to dokonalá služba Bohu, nic nebylo odepřeno. To je přirozenost, která je místem obecenství s Bohem. Mám pocit, že tady skončím a budu se modlit, aby nám Bůh pomohl reagovat. Věřím, že když jsme se včera modlili, uviděl jsem otevřené dveře. Věřím, že v Duchu Božím jsou dimenze, do kterých nám Bůh dopustí vstoupit, ale, bratří, půjde to jen skrze zlomenost. Zlomenost

je něco, co církve poslední doby potratila. Bible říká: „*Oběti Bohu příjemné duch zkroušený; srdcem zkroušeným a potřeným, Bože, nezhrzíš.*“ (Ž 51:19)

Bratří, je uctívání, a uctívání. Uctívání, které plyne ze zlomeného srdce, uvolňuje olej. Můžete cítit olej Ducha, který se vylévá na vaše srdce. Když tyto věci vychází ze srdce, které bylo roztrháno divokými šelmami, cítíte suchost. Haleluja.

Bratří, dopusťme Bohu, aby nás zlomil. Ať je v nás zlomenost, bratří. Píše se: „*Nic nečiňte skrze svár anebo marnou chválu.*“ (Filip 2:3) Mějme tichého a pokorného ducha, to je oběť, kterou Bůh hledá. Věřím, že když začneme přinášet tuto pravou oběť, budou se dít věci. Bůh učiní mnoho věcí jak na osobní, tak na společné rovině, které nám pomohou jednat s tím, co se blíží.

Chvála Pánu.